

Buvęs ministras Raimundas Palaitis įsitikinęs: „Informaciją apie operaciją prieš „Snorą“ nutekino V. Gailius ir V. Giržadas“

→ 5 psl.

Kaip A. Sadeckas su A. Abramavičiumi "Laisvą laikraštį" į kalėjimą kišo

→ 6 psl.

Kaip D. Grybauskaitės gauja plėšia bankus?

2 psl.

"Lietuvos rytas" pateikė teismui garso įrašus, kuriuose girdėti, kaip Lietuvos banko komercinių bankų priežiūros departamento direktorius Vytautas Valvonis per tarpininką reketuoja Centrinės kredito įstaigos vadovą reikalaujantis 50 tūkst. eurų už tai, kad kredito unijoje baigtųsi LB patikrinimas ir išvados būtų "teigiamos". Todėl bylą dėl V. Valvonio įžeistos „garbės“ nagrinėjančiam Vilniaus miesto apylinės teismo teisėjui Žilvinui Terebeizai - didžiulis iššūkis - kaip elgtis. Juk apie tai kad tokių pokalbių nėra, jau viešai iš Seimo paskelbė ir generalinis prokuroras Evaldas Pašilis, ir prezidentės Dalios Grybauskaitės dešinioji ranka, ir buvęs rinkimų štabo vadovas dabartinis Lietuvos banko valdytojas Vytas Vasiliauskas. Jau nekalbant apie tai, kad V. Vasiliausko patikėtinis V. Valvonis pateikė žinomai melagingą skundą teismui, apskritai neigdamas, kad tokie pokalbiai buvo. Tačiau teisėjas Z. Terebeiza atrodo, jau priima teisingus sprendimus ir gelbėja

visą šią plėšikų gaują nuo atsakomybės - teisėjas Z. Terebeiza jau priėmė nutartį visą šią V. Valvonio bylą įslaptinti. Nes to prašė "nukentėjęs" Vytautas Valvonis. Kitaip sakant, dabar visuomenė nebegalės nieko žinoti apie šios bylos aplinkybes, nes tai žeidžia privatų V. Valvonio gyvenimą ir daro jam žalą. Kitas interesas - visuomenės interesas žinoti, kaip aukščiausi valstybės pareigūnai plėškia valstybės vardą - nėra toks svarbus. Turint omenyje ir tai, kad naujajai teisėjai Žilvinai Terebeizai į šias pareigas paskyrė jau minėtoji Dalia Grybauskaitė. Todėl vargu ar jaunas teisėjas ryžis bandyti aiškintis savo patronės artimiausio rato nešvarius darbelius. Kaip žinia, V. Valvonis kreipėsi į teismą, prašydamas paneigti minėtą "Lietuvos ryto" straipsnį sakydamas, kad minėtų pokalbių apskritai nebuvo. Dabar pateikti įrodymai, kad tokie pokalbiai yra, ir visa gauja melavo. Nu ir kas? Nieko.

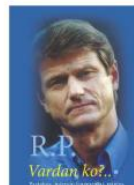
11,6 € / 40 Lt

skelbimas

iki 40 žodžių savaitraštyje „Laisvas laikraštis“

Vardan kokios Lietuvos 2004 metais buvo „apsivalyta“, fariziejams, valstybininkams“ nuvertus Respublikos Prezidentą R. Paksą?..

→ 9 psl.

Disidentas V. Anelauskas: „Net jei visas pasaulis bus palankus Rusijai, mazytė Lietuva liks ištikima rusofobiskoms „vertybėms“ ir „idealams“?L.“

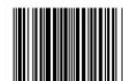

→ 10 psl.

Prenumeruokite „Laisvą laikraštį“ 2017 metams!

25,04 € / metams 2,08 € / 1 mėn.

„Laisvą laikraštį“ prenumeruoti galite **internetu** (reikiama suma perveskite į UAB "Patikimas verslas" sąskaitą LT754010051001776086 banke DNB, pavedimo paskirtyje įrašykite adresą, kuriuo pristatyti leidinį ir pavardę), taip pat **UAB „Spaudos kelias“**, „Lietuvos ryto“ prenumeratos skyriuose ir „Lietuvos pašte“.

9 771648 402013 >

Kandidatė Ingrida Šimonytė: „Snoro“ neužgrobiau ir neapiplėšiau“ – faktai įrodo priešingus dalykus

Aurimas Drižius

Šiandien Ingrida Šimonytė paskelbs apie savo dalyvavimą prezidento rinkimuose – „Tėvynės sąjungos“ lyderiai nerado kito kandidato, kuris būtų pasirengęs pridengti kubilius, Landsbergius ir grybauskaites savo kūnu. Kita vertus, Ingrida Šimonytė buvo minėtos gaujos gal ir sąmomingai įtraukta į „Snoro“ užgrobimo

istoriją, todėl kelio atgal jai nebėra – nepaisant visos kandidatės ironijos ir sąmojo, teks atsakyti į nepatogius klausimus.

Todėl „valstiečiams“ ir Seimo komisijai, kuri nagrinės „Snoro“ užgrobtimo istoriją, Ingrida Šimonytė bus lengvas grobis, nes „Snoro“ bankas buvo užgrobtas labai primityviai ir smurtu, nepaisant to, kad banko užgrobtimo operacijai buvo rengtasi jau seniai.

Banko Snoras sunaikinimo operaciją D.Grybauskaitės statytinis, buvęs jos rinkimų štabo vadas V.Vasiliauskas pradėjo ruošti po to, kai prezidentė dar 2011-06-23 užsakė pažymą iš VSD apie Snoro banką, kad turėtų pretekstą imtis neteisėtų veiksmų prieš banką Snoras. Prisiminkime, jog banką užgrobė ir tyčia subankrotino 2011-11-16d. – tai yra dar po 5-rių mėnesių! Beje, VSD pažyma apie Snorą nebuvo pateikta kitiems aukščiausiems šalies vadovams, o pats neteisėtų veiksmų planas prieš Snorą buvo vykdomas su užsienio konsultantų – Švedijos centrinio banko rekomenduotos įmonės – „OLIVER WYMAN“ specialistų pagalba. Be to, reikia pažymėti, jog VSD, prezidentūros prašymu parengusi pažymą apie Snorą, tuo metu jau nebegalėjo vykdyti ikiteisminio tyrimo funkcijos, nes ši funkcija šiai organizacijai jau buvo atimta įstatymu, o tada vien tokios pažymos paruošimas yra aiškiai yra politizuotas veiksmas./žiūr. Seimo laikinosios tyrimo Komisijos išvados-11kl. Ild. 25p./

Dar Seimo laikinoji tyrimo komisija nustatė, kad tiek I.Šimonytė, tiek Mykolas Majauskas aktyviai dalyvavo Snoro užgrobtimo plano ruošime. Tą patvirtino ir liudininkas LB Apsaugos skyriaus viršininkas Vyt.Korsakas, kad keletą mėnesių iki banko Snoras užgrobtimo 2011-11-16d., Lietuvos banke ne kartą vyko pasitarimai, kuriuose be V.Vasiliausko, D.Petrausko, M.Leikos ir kitų LB „veikėjų“, planavusių bei organizavusių „operaciją“ prieš Snorą, dalyvaudavo ir buvusi Finansų ministrė I.Šimonytė, premjero patarėjas M.Majauskas, atvykdavo ir „Zolfo Cooper“ atstovai su S.Frikliu priešakyje. Ko norėt?...

Kaip D.Grybauskaitės gauja plėšia bankus?

"Lietuvos rytas" pateikė teismui garso įrašus, kuriuose girdėti, kaip Lietuvos banko komercinių bankų priežiūros departamento direktorius Vytautas Valvonis per tarpininką reketuoja Centrinės kredito įstaigos vadovą reikalaujamas 50 tūkst. eurų už tai, kad kredito unijoje baigtųsi LB patikrinimas ir išvados būtų "teigiamos". Todėl bylą dėl V.Valvonio įžeistos „garbės“ nagrinėjančiam Vilniaus miesto apylinės teismo teisėjui Žilvinui Terebeizai - didžiulis iššūkis - kaip elgtis. Juk apie tai kad tokių pokalbių nėra, jau viešai iš Seimo paskelbė

visą šią plėšikų gaują nuo atsakomybės - teisėjas Ž.Terebeiza jau priėmė nutartį visą šią V. Valvonio bylą įslaptinti. Nes to prašė "nukentėjęs" Vytautas Valvonis. Kitaip sakant, dabar visuomenė nebegalės nieko žinoti apie šios bylos aplinkybes, nes tai žeidžia privatų V.Valvonio gyvenimą ir daro jam žalą. Kitas interesas - visuomenės interesas žinoti, kaip aukščiausi valstybės pareigūnai plėšikauja valstybės vardu - nėra toks svarbus. Turint omenyje ir tai, kad naujajį teisėją Žilviną Terebeizą į šias pareigas paskyrė jau

11,6 € / 40 Lt

skelbimas

iki 40 žodžių savaitraštyje „Laisvas laikraštis“

Vardan kokios Lietuvos 2004 metais buvo „apsivalyta“, fariziejams „valstybininkams“ nuvertus Respublikos Prezidentą R. Paksą?..

9 psl.

Disidentas V. Anelauskas: „Net jei visas pasaulis bus palankus Rusijai, mažytė Lietuva liks ištikima rusofobiškoms „vertybėms“ ir

Ingrida Šimonytė: „Snoro“ neužgrobiau ir neapiplėšiau

Buvusi Finansų ministrė Ingrida Šimonytė dar 2016 m. rugsėjį sutiko raštu pakomentuoti situaciją dėl „Snoro“.

I.Šimonytė dalyvavo tame pasitarime (kartu su premjeru A.Kubiliumi ir Lietuvos banko pirmininku V.Vasiliausku) pas D.Grybauskaitę, kuriame buvo nuspręsta „nacionalizuoti „Snorą“.

LL : Sveiki, čia iš laisvo laikraščio. norėčiau jūsų komentaro dėl Snoro banko. kaip jums paskambinti, ar parašytumėte komentarą?

I.Šimonytė : Tai užduokit klausimą, dėl kurio norit komentaro, ir pasistengsiu atsakyti. El. paštu, žinoma, nes tuomet nebus nesusipratimo, kas ko klausė ir kas ką atsakė, nepaisant to, ką jūs nutarsit rašyti.

LI : Kodėl užgrobėt ir apiplėšėt Snorą?

I.Š. : Net jeigu gale yra klausukas, tai yra ne klausimas, o Jūsų teiginys, kurį darote remdamasis kažkokiais savo ar svetimais įsitikinimais. Nedariau nei vieno, nei kito.

LI : Vis dar laikiu komentaro – jeigu dabar paaiškėjo, kad vienintelė priežastis, kodėl buvo uždarytas Snoras – tai suklastota Lietuvos banko „darbinė pažyma“, kad banke sumažėjo turto, tai jums kaip ministrei turėtų būti žinomos banko inspektavimo taisyklės – sankcijų LB galėjo imtis tik kai tam pritarė LB valdyba, ir Snoras turėjo būti supažindintas su pažyma. O čia LB veikė kaip banditai – šturmu užėmė banką, smūgiu į galvą apsvaigino apsaugos viršininką, ir išjungė banką iš rozetės? Nejaugi galvojate, kad už tai nereikės atsakyti?

Jus dalyvavote tame legendiniame susitikime pas Grybauskaitę. ką dabar galvojat apie Snorą. ypač po to kai paaiškėjo, ką administratorius su juo išdarinėjo?

I.Š. : Jūsų tezių ir insinuacijų komentuoti negaliu, nežinau, kas ir kaip jums “dabar paaiškėjo” ir iš ko, bet žinau, kad Vyriausybė ir Lietuvos bankas veikė laikydamiesi įstatymų, kurie tikrai man yra gerai žinomi.

Už savo visus sprendimus, darbus ir žodžius atsakysiu, kai ir kiek tik reikės atsakyti ir galvoti čia nėra ko.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

N U T A R I M A S

DĖL AKCINĖS BENDROVĖS BANKO SNORAS AKCIJŲ PAĖMIMO VISUOMENĖS POREIKIAMS

2011 m. lapkričio 16 d. Nr. 1329

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo (Žin., 2009, Nr. [93-3985](#)) 2, 3 ir 8 straipsniais, remdamasi Lietuvos banko 2011 m. lapkričio 16 d. pateikta išvada, kad yra reali grėsmė, jog akcinė bendrovė bankas SNORAS artimiausiu metu turės likvidumo problemų, taip pat reali grėsmė, kad bankas yra nemokus, ir atsižvelgdama į Lietuvos banko pasiūlymą spręsti klausimą dėl akcinės bendrovės banko SNORAS akcijų paėmimo visuomenės poreikiams ir į tai, kad Lietuvos bankas paskelbė akcinės bendrovės banko SNORAS veiklos apribojimą (moratoriumą) ir paskyrė banko laikinąjį administratorių, tačiau ši jau pritaikyta poveikio priemonė ir kitos Lietuvos banko ar kitų valstybės institucijų pagal teisės aktus galimos taikyti priemonės, atsižvelgiant į akcinės bendrovės banko SNORAS finansinę padėtį, banko akcininkų ir vadovų pasirengimą ir galimybes užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį banko valdymą ir imtis operatyvių ir tinkamų banko veiklos stabilumą ir patikimumą užtikrinančių veiksmų, nėra pakankamos bankų sistemos stabilumui ir patikimumui užtikrinti, o tam, kad valstybė, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje nustatytais principais, galėtų imtis veiksmingų gana reikšmingą bankų sistemos rinkos dalį užimančio banko indėlininkų, kitų kreditorių ir klientų interesus bei visos bankų sistemos stabilumą ir patikimumą apsaugančių priemonių, būtina akcinės bendrovės banko SNORAS akcijas paimti visuomenės poreikiams, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Paimti akcinės bendrovės banko SNORAS (juridinio asmens kodas – 112025973, buveinės adresas: A. Vivulskio g. 7, LT-03221, Vilnius) akcijas visuomenės poreikiams.

2. Įgalioti Finansų ministeriją patikėjimo teise valdyti, naudoti visuomenės poreikiams šiuo nutarimu paimtas banko akcijas ir jomis disponuoti.

3. Nustatyti, kad su akcinės bendrovės banko SNORAS akcininkais už visuomenės poreikiams paimtas akcijas atsiskaitoma (teisingas atlyginimas jiems sumokamas) Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 8 straipsnio 6 ir 7 dalyse nustatyta tvarka nustačius akcinės bendrovės banko SNORAS akcijų kainą ir kartu su Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (Žin., 2000, Nr. [74-2262](#); 2011, Nr. [129-6108](#)) 6.210 straipsnio 1 dalyje nustatyto dydžio palūkanomis sumokant ją į banko akcininkų nurodytas kredito įstaigose atidarytas (turimas) sąskaitas arba, jei apie tokias sąskaitas nepranešta, Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.56 straipsnyje nustatyta tvarka.

MINISTRAS PIRMININKAS
KUBILIUS

ANDRIUS

FINANSŲ MINISTRĖ
ŠIMONYTĖ

INGRIDA

Kaip žinia, „Snorui“ iš pradžių buvo paskelbtas moratoriumas, o po kelių dienų bankas nacionalizuotas Vyriausybės nutarimu.

V.Antonovas savo ieškinyje įrodinėja, kad Lietuva pažeidė visus, kiek įmanoma, įstatymus, reglamentuojančius bankų veiklą. T.y. banką prieš pat jo darbo dienos pabaigą smurtu užgrobė grupė ginkluotų žmonių, sumušusi „Snoro“ apsaugos viršininką, ir išjungusi banką „iš SWIFT sistemos“

A.Kubiliaus vyriausybė priėmė nutarimą nacionalizuoti „Snorą“ 2011 m. lapkričio 16 d., nors tai diena Vyriausybė pagal tuo metu galiojusį Finansinio tvarumo įstatymą neturėjo teisės taikyti kraštutines priemones ir nacionalizuoti banką. Šio įstatymo nauja redakcija buvo pakeista ir įsigaliojo tik po dviejų dienų – 2011 m. lapkričio 18 d. Vien todėl minėtas A.Kubiliaus vyriausybės nutarimas yra neteisėtas – tai diena, kai jis buvo priimtas. Vyriausybė neturėjo teisės nacionalizuoti banko „visuomenės poreikiams“, prieš tai neišnaudojus visų įstatyme numatytų kitų priemonių“.

Finansinio tvarumo įstatymas (priimtas 1999 m.)

KETVIRTASIS SKIRSNIS

BANKO AKCIJŲ PAĖMIMAS VISUOMENĖS POREIKIAMS

8 straipsnis. Banko akcijų paėmimas visuomenės poreikiams

1. Vyriausybė turi teisę paimti banko akcijas visuomenės poreikiams tik išimtiniais atvejais, jei banko akcijų paėmimas valstybės nuosavybėn yra būtinas tam, kad valstybė galėtų laiku imtis veiksmų, reikalingų bankų sistemos stabilumui ir patikimumui užtikrinti, ir jei kitos galimos priemonės nėra tinkamos arba jau pritaikytų priemonių nepakanka šiam tikslui pasiekti. Banko akcijos visuomenės poreikiams paimamos Vyriausybės nutarimu teisingai atlyginant šio straipsnio 6 ir 7 dalyse numatyta tvarka.

2. Nuosavybės teisė į paimamas akcijas pereina valstybei įsigaliojus Vyriausybės nutarimui paimti banko akcijas visuomenės poreikiams. Vyriausybės nutarimas paimti banko akcijas visuomenės poreikiams įsigalioja pagal Įstatymų ir kitų teisės aktų skelbimo ir įsigaliojimo tvarkos įstatymo nuostatas, reglamentuojančias Vyriausybės sprendimų, kuriuos reikia priimti nedelsiant, įsigaliojimą. Vertybinių popierių sąskaitų tvarkytojai, gavę įsigaliojusį Vyriausybės nutarimą paimti banko akcijas visuomenės poreikiams, privalo nedelsdami padaryti įrašus vertybinių popierių sąskaitose apie akcijų nuosavybės teisės perėjimą valstybei.

3. Paimtas akcijas patikėjimo teise valdo, naudoja ir jomis disponuoja Vyriausybės įgaliota institucija ar kitas Vyriausybės įgaliotas juridinis asmuo.

4. Vyriausybės nutarime paimti banko akcijas visuomenės poreikiams, be kita ko, nurodomi akcijų paėmimo visuomenės poreikiams motyvai ir atsiskaitymo su banko akcininkais tvarka.

5. Vyriausybės nutarimas paimti banko akcijas visuomenės poreikiams pateikiamas bankui, kuris privalo ne vėliau kaip per 5 dienas kiekvienam savo buvusiam akcininkui registruotu laišku išsiųsti pranešimą. Pranešime nurodoma

informacija apie priimtą Vyriausybės nutarimą ir tai, kad per 5 dienas nuo pranešimo gavimo dienos buvę akcininkai turi bankui raštu pranešti kredito įstaigoje atidarytų (turimų) sąskaitų, į kurias turėtų būti pervesti pinigai už paimtas banko akcijas, duomenis.

6. Banko akcijų kainą tvirtina Vyriausybė, atsižvelgdama į audito įmonės ir (ar) turtą vertinančios įmonės siūlymus. Banko akcijų kainos nustatymo išlaidos apmokamos valstybės lėšomis. Nustatant banko akcijų kainą, negali būti atsižvelgiama į bankui pagal šį įstatymą jau taikomas ar galimas taikyti finansinio stabilumo stiprinimo priemonės. Bankas privalo banko akcijų kainą nustatantiems asmenims pateikti duomenis, reikalingus banko akcijų kainai nustatyti. Nustačius banko akcijų kainą, apie tai raštu pranešama buvusiems banko akcininkams pagal šio straipsnio 5 dalį.

7. Buvusiems banko akcininkams sumokant nustatytą akcijų kainą už paimamas akcijas, jiems taip pat sumokamos Civilinio kodekso 6.210 straipsnio 1 dalyje nustatyto dydžio palūkanos nuo jiems priklausančios sumokėti akcijų kainos už paimamas akcijas už laikotarpį nuo nutarimo paimti akcijas įsigaliojimo dienos iki atsiskaitymo su buvusiais akcininkais dienos. Su buvusiais banko akcininkais, kurie nepraneša apie kredito įstaigose atidarytas (turimas) sąskaitas, atsiskaitoma Civilinio kodekso 6.56 straipsnyje nustatyta tvarka.

Ingrida Šimonytė : "Viskas teisėta"

 <http://laisvaslaikrastis.lt/images/pages/0simoni.jpg>

Nežinau, kokie "dokumentai" jums su aAntonovu ką ir kurioje vietoje "rodo", bet nieko nėra paprasčiau, kaip patikrinti įstatymų redakcijas. Pridedu originalią Finansinio tvarumo įstatymo redakciją, priimtą 2009 liepą ir ten skirsnis apie akcijų paėmimą visuomenės poreikiams yra nuo pat pradžių ir būtent jis buvo pritaikytas (žiūrėti 8 straipsnį). 2011 11 18 įsigaliojo įstatymo keitimai, susiję su banko padalinimo į "gėrą" ir "blogą" banką procedūra, kuri šiuo atveju vistiek nebuvo pritaikyta, nieko bendra su paėmimu visuomenės poreikiams minėti keitimai neturėjo, nes tai reglamentuojantis straipsnis net kaip nors redakciškai nebuvo keistas. Jeigu

netikite iš TAR ištraukti dokumentu, pasitikrinkite Valstybės žiniuose, kurios tuo metu dar buvo leidžiamos.

Apie Lietuvos banko bendravimą su akcininkais ir daugkartines pastangas spręsti banko problemas Jums gali daug papasakoti pats Lietuvos bankas. Kadangi tuo metu jame nedirbau, tai informacijos šiais klausimais, jeigu ji jums reikalinga, siūlau kreiptis į banką įprasta Visuomenės informavimo įstatymo nustatyta tvarka, o ne per mano asmeninę pašto dėžutę.

Ingrida Šimonytė

V.Antonovas „Įstatymas pažeistas“

 <http://laisvaslaikrastis.lt/images/0Antonovas.jpg>

‘Pagal Finansinio tvarumo įstatymo 2 straipsnį atsakovas – Lietuvos Respublika galėjo imtis trijų būdų užtikrinti finansiniam tvarumui: suteikti valstybės garantiją, išpirkti banko nuosavybę, valstybei dalyvauti banko kapitale, – rašo V.Antonovas, – Lietuvos Respublikos Finansinio tvarumo įstatymas numato tvarką ir priemones, kaip užtikrinti banko finansinį stabilumą, tačiau įstatymas lapkričio 16 d. nenumatė, kad galima paimti banką visuomenės poreikiams. Taip, Finansinio tvarumo įstatyme kalbama apie banko akcijų paėmimą visuomenės poreikiams, tačiau įstatyme sakoma, kad tai gali būti daroma tik panaudojus kitas priemones (rusiškai tai skamba taip : Статья 8 Закона носит название «Изъятие акций банка для нужд общества», однако непосредственное применение положений статьи 8 без со-ответствующего правового основания, содержащегося в самом законе на 16 ноября 2011 года возможно было только в рамках имевшегося закрытого перечня (государственная гарантия, выкуп имущества банка, участие государства в капитале банка). Изъятие акций банка в этот перечень не входило).

„Ši interpretacija yra absoliučiai laužta iš piršto, – teigia I.Šimonytė, – niekur įstatyme nėra nurodyta, kad visos priemonės turi būti pritaikomos pagal išvardytą seką, juoba, kad tai būtų absurdiška – priemonės turi būti taikomos tokios, kokia yra konkretaus banko problema ir jų taikymo principai įstatyme irgi yra aprašyti. Jeigu bankui trūksta kapitalo, nėra jokios prasmės tam bankui pirmiau pasiūlyti valstybės garantiją, kuri yra tik likvidumo problemoms spręsti skirta priemonė ir niekaip neatkuria kapitalo padėties“.

Tačiau Antonovo advokatai sako, kad "Išimtiniais atvejais" nėra tas pats kaip "tik po to, kai visos kitos priemonės pritaikytos ir nedavė rezultato". Įstatyme aiškiai parašyta – jei kitos galimos priemonės nėra tinkamos arba jau pritaikytos priemonės nėra pakankamos. Vadinasi, tai nereiškia, kad prieš tai visos kitos įstatyme numatytos priemonės turėjo būti pritaikytos. Apie kokį valstybės garantijos ar dalyvavimo kapitale tinkamumą galima kalbėti, jeigu banko akcininkai nelinkę pripažinti banko problemų ir rimtai dalyvauti jas sprendžiant? Ar tuomet valstybė dar turi jiems pasiūlyti pinigų? Labai keista mintis.

Visos numatytos priemonės (valstybės garantija, banko nuosavybės išpirkimas arba valstybės dalyvavimas banko kapitale) vienokia arba kitokia forma numato valstybės dalyvavimą banko veikloje ir kartu apriboja kitų akcininkų teises, – teigia V. Antonovas, – banko akcijų paėmimas visuomenės poreikiams yra radikali priemonė, ir todėl nėra pripažįstama įstatymo 8 str. kaip finansinį tvarumą užtikrinanti priemonė, o yra pateikiama kaip išskirtinė ir labai radikali priemonė.

Lietuvos Konstitucija, Konstitucinio teismo sprendimai, Europos teisės normos numato, kad turto atėmimo sąlygos turi būti maksimaliai išdėstytos, o įstatymo straipsniai turi aiškiai pasakyti ir atskirti, kada ir kaip tas įstatymas turi būti taikomas. Tokių aiškių ir detalizuotų normų, numatančių kada ir kaip galima panaudoti išskirtinę priemonę – banko turto nacionalizavimą – įstatyme nėra.

Įstatymo ketvirta dalis „banko akcijų paėmimas visuomenės poreikiams“ sudaro tik vienas 8 straipsnis. Todėl šio įstatymo taikymas, kuriame nėra aiškiai parašyta, kokios sąlygos turi būti banko paėmimui visuomenės poreikiams, ir kokie yra valstybės įsipareigojimai tokiu atveju, negalėjo būti taikomas. Todėl šis vyriausybės nutarimas, priimtas turint neribotus vyriausybės įgaliojimus, yra nepagrįstas pagal įstatymo 8 str.

Vyriausybės nutarimas yra teisinė painiava. Pagal įstatymo 2 straipsnį, kuriuo remiasi vyriausybė, bankui „Snoras“ yra taikomos finansinio tvarumo priemonės, o pagal įstatymo 8 str. taikomi būdai. Straipsniai ir taikomos priemonės skiriasi ir pagal taikymo būdus, pasekmes ir procedūras. Vienu metu jas visas naudoti neįmanoma. Tačiau vyriausybės nutarimas vienu metu remiasi įstatymo 2,3 ir 8 straipsniais ir naudojami žodžiai „poveikio priemonės“.

Išskirtiniai būdai (ne priemonės) finansiniam tvarumui užtikrinti turi būti priimti įvertinant įstatymo 1,2,4, 5 straipsnius, kurie nurodo, kad vyriausybė dėl akcijų paėmimo nutarimą gali priimti tik po to, kai paskaičiuojama teisinga

kompensacija, akcininkai informuoti, su jais suderinta atsiskaitymo tvarka, ir visa tai turi būti numatyta vyriausybės nutarime. Visi šie dalykai – kompensacija akcininkams – turi būti teisiškai numatyti vyriausybės nutarime. Visų šių įstatyme numatytų sąlygų Lietuvos vyriausybė neįvykdė“.

V.Antonovas taip pat teigia, kad Lietuvos vyriausybė veikė neteisėtai, panaudojo įstatymo 8 straipsnį, nors jo šiuo atveju negalėjo pritaikyti. Tai, kad vyriausybė savo nutarime nenurodo jokių faktų, o tik prielaidas, pvz., „artimiausiu metu atsiras likvidumo problemų“, o tai pat išreikštas spėjimas, kad greitai bankas taps nemokus.

Būtent spėjimais ir rėmėsi Lietuvos vyriausybės nutarimas paimti banką visuomenės poreikiams – tos spėlionės net surašytos nutarime (artimiausiu metu turės problemų, vadovai negali užtikrinti priemonių ir t.t.).

Vyriausybės nutarimo priėmimo metu banko akcininkai – V.Antonovas ir R.Baranauskas buvo už Lietuvos ribų (Ukrainoje). 2011 m. lapkričio 15 d. jie gavo informaciją, kad kitą dieną juos kviečia į Lietuvos banko pasitarimą dėl po to sekancio sulaikymo ir suėmimo. Iki pat jų iškvietimo į LB vyriausybė banko akcininkams nekėlė jokių pretenzijų, nesiūlė kokių nors priemonių banko veiklai užtikrinti, kaip tai numato Finansinio tvarumo įstatymas.

reikia pastebėti, kad iki lapkričio 16 d. banke vyko patikrinimas, kuris taip ir nebuvo baigtas, ir nebuvo įstatyme numatytų patikrinimų išvadų pateikimo. bankas „Snoras“ pagal įstatymą turėjo pateikti savo siūlymus dėl minėtos patikrinimo išvados, tačiau kadangi negavo išvados, tai negalėjo pateikti ir pasiūlymų.

Vyriausybės nutarimo pagrindu tapo „tarnybinė pažyma“, kuri buvo parengta ir perduota LB lapkričio 16 d.

Vyriausybės nutarime nieko nepasakyta apie įstatymus arba kriterijus, kuriais remdamasi vyriausybė banko vadovų galimybes valdyti banką įvertino nepalankiai. reikia pastebėti, kad banko veikla LB paskelbė moratoriumą, nes neišklausęs banko vadovo R.Baranausko, jam nebuvo leista pateikti paaiškinimų, arba nebuvo suteikta galimybė imtis priemonių banko veiklai toliau vykdyti.

17 metų banko akcininkai ir vadovai veikė sėkmingai, priimdavo visus reikalingus sprendimus, bankas sėkmingai veikė, todėl teigti, kad Baranauskas ir Antonovas toliau negali vadovauti bankui nebuvo nei teisinio, nei faktiško pagrindo.

Jau lapkričio 17 d. Lietuvos bankas bandė pataisyti savo praeitos dienos sprendimą dėl moratoriumo paskelbimo „Snoro“ veiklai ir priėmė naują nutarimą „Dėl dalies Antonovo veiklos apribojimo panaikinimo“, Nr. 03-188.

Dėl šių vyriausybės veiksmų akcininkai prarado teises į savo akcijas ir turtą, nors banko nuosavybė tuo metu viršijo 8 mlrd. litų, arba 2,3 mlrd. litų”.

Antonovo advokatai įrodinėja, kad jeigu bankas turėjo problemų, tai įstatymas numatė, kaip reikia elgtis:

3 straipsnis. Finansinio stabilumo stiprinimo priemonių panaudojimo aplinkybės ir principai

1. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija taiko finansinio stabilumo stiprinimo priemones, kai yra šios aplinkybės:

1) yra Lietuvos banko išvada, kad bankas turi likvidumo problemų arba kyla reali grėsmė, kad turės likvidumo problemų, ir Lietuvos banko pagal teisės aktus galimos taikyti priemonės yra nepakankamos banko likvidumo problemoms spręsti, arba yra išvada, kad kyla reali grėsmė, jog bankas taps nemokus;

2) turėdama pagrindą daryti išvadą, kad netaikant šio įstatymo nustatytų finansinio stabilumo stiprinimo priemonių kils grėsmė bankų sistemos stabilumui ir patikimumui.

Šiuo atveju Lietuvos banko išvados nebuvo, o buvo tik suklastota „darbinė“ ir slapta pažyma, kad banke neva trūksta pinigų. Kai Seimo laikinoji komisija „Snoro“ nacionalizavimui tirti paprašė LB pateikti šios „laikinos“ pažymos įrodymus, LB atsisakė tai padaryti.